

Република Србија
ОКРУЖНИ СУД СОМБОР
Број: Рех.7/07
Дана 04. децембар 2007. године
СОМБОР

Окружни суд у Сомбору, у већу састављеном од судије Бачић Љубомира као председника већа и судија Снежане Кеџман и Станисмирке Лаловић као чланова већа, у правној ствари предлагача Зађва Еме из Врбаса, заступане по пуномоћнику Бозоки мр. Анталу адвокату у Новом Саду, одлучујући о захтеву за рехабилитацију, након одржане главне расправе 25. септембра 2007. године у присуности предлагача, након прикупљања података, а након већања и гласања донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев за рехабилитацију **УСВАЈА СЕ.**

УТВРЂУЈЕ СЕ да је покојни Мери Стеван бивши из Сомбора, рођен 25. новембра 1902. године, од оца Јосипа Мери и мајке Ђржебет Киш, био жртва прогона и насиља из политичких или идеолошких разлога.

Трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Захтев за рехабилитацију покојног Мери Стевана поднела је путем пуномоћника дана 21. јуна 2007. године његова кћерка Зађва Ема, наводећи у захтеву да је према њеним сазнањима њен отац убијен од стране партизана у Сомбору 11. децембра 1944. године без судске или административне одлуке, да његова смрт до данас није уписана у Матичну књигу, да је био миран и обичан грађанин који је током 1941. године указао помоћ већем броју Срба који су били оптуживани и прогањани од стране окупатора, те да је право власништва на његовим некретностима у $\frac{1}{2}$ дела прешло на бесправни начин на ФНРЈ, због чега моли да именовани буде рехабилитован.

Уз захтев предлагач је поднео извод из матичне књиге рођених за Мери Стевана, изјаву сомборских грађана из 1944. године у фотокопији, фотокопију извода из земљишних књига, и извод из матичне књиге рођених за Зађва Ему, као и уредну пуномоћ за заступање.

На главној расправи одржаној 25. 09. 2007. године саслушана је Зађва Ема, прочитани су решење Р.552/45, извод из матичне књиге рођених за 1902 под бројем 901, изјава од 12. новембра

1944. године, извод из земљишне књиге број 1943, извод из матичне књиге за предлагачицу, те је одлучено да се расправа закључује а да ће се одлука донети након што се од Окружног суда у Сомбору прибави спис Р. 522/1945 и од Безбедносно информативне агенције затражи документација са подацима за покојног Мереи Стевана.

У спис предмета прикључене су одлуке у фотокопији Среског народног суда у Сомбору број Р.552/1945, на главној расправи које су идентичне оригиналу, док је дана 30. октобра 2007. године за примљено обавештење од Безбедносно информативне агенције из кога произилази да иста не располаже подацима за Мереи Стевана, рођеног 25. 11. 1902.

Из изведених доказа произилази да је покојни Мереи Стеван дана 11. децембра 1944. године одведен од стране партизана у непознатом правцу, да је предлагачица сазнала да се њен отац са групом припадника мађарске националности налазио у Кронић палати у Сомбору, да када му је носила храну јој је један познаник рекао да више не долазе и да га више не траже. Из наведеног произилази да је Мереи Стеван био жртва прогона из политичких или идеолошких разлога те да се након одвођења од стране партизана никад није вратио кући.

Решењем Среског народног суда у Сомбору број Р.552/07 од 15. децембра 1945. године одређено је извршење конфискације целокупне имовине Мереи Стевана из Сомбора, у границама Закона о конфискацији имовине. Конфискована имовина уписана је у корист Федеративне народне Републике Југославије.

Према одредбама чл.1 Закона о рехабилитацији уређује се рехабилитација лица која су судском или административном одлуком лишена из политичких или идеолошких разлога, живота, слободе или неких других права од 06. априла 1941. године до дана ступања на снагу овог закона, а имала су пребивалиште на територији Р Србије. Чланом 3. наведеног закона регулисано је да се захтев за рехабилитацију подноси Окружном суду према пребивалишту, односно седишту подносиоца захтева или месту где је извршен прогон или неправда.

Место где је извршен прогон и насиље је Сомбор, јер је Мереи Стеван из Сомбора одведен од стране партизана 11. децембра 1944. године у Сомбору.

Како је у току поступка утврђено да нема судске или административне одлуке у односу на Мереи Стевана из Сомбора, захтев за рехабилитацију је ваљало усвојити, јер су испуњени сви законски услови предвиђени законом о рехабилитацији, па је у складу са чл.5 став 3.истог закона утврђено да је Мереи Степа био жртва прогона и насиља из политичких или идеолошких разлога.

Према чл.7 Закона о рехабилитацији прописано је да Министарство за правосуђене надлежно да по службеној дужности објављује имена и податке о рехабилитованим лицима у Службеном гласнику РС сваког месеца, док је чланом 8. цитираног закона предвиђено да ће право на накнаду штете бити уређено посебним законом.

На основу изнетог ваљало је захтев предлагача усвојити и донети одлуку као у изреци.

3.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења дозвољена је жалба која се подноси у року од 30 дана од дана пријема писменог отправака решења, Врховном суду Србије у Београду, а путем овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
СУДИЈА
ЉУБОМИР БАЧИЋ с.р./з.т.

